

Topraklarýmýz Satýlýrken

Topraklarýmýz Satýlýrken

‘Uçun kuþlar uçun dođduđum yere;
 Pimdi dađlarýnda mor sümbül vardýr.
 Ormanlar koynunda bir serin dere,
 Dikenler içinde sarý gül vardýr.’

Rýza Tevfik BÖLÜKBALI’nýn bu kýtayla baþlayan þiirini duyup da hüzünlenmeyen kaç Türk vardýr? Bu þiiri ilk okuduđum ihtiyari olarak aklýma yazýn Çukurova’nýn sýcađýndan kaçýp serinlediđimiz Toros Dađlarýndaki anýlarým aklýma gelmiþ ayný hisleri bu tür þiirlerde yapar,duygulanýrým.Birey olarak yapamýþ olduđum duygularýn kaynađý, kendimin ait olduđu topraklar sevgim, o topraklara olan bađlýlýđým ve o topraklarla olan özdepliđimdi.Millet olarak da ait olduđumuz topraklar vardýr,milletimiz dođduđu,büyüdüđu,kök saldýđý topraklar milletimiz için vatan olmuþtur.Büyük Türk Milleti’nin bir ferdi olarak Toros yaylalarý yapatmýþ olduđu duygular,bir Balkan Türkü’ünde Tuna için,bir Avar Türkü’ünde Dađýstan için,bir Uygur Türkü’ünde Karakum için,bir Türkmende Kerkük için,bir Kazak Türkünde Ural için yapar.Dođduđumuz bölgeler her ne kadar bizim ilk gözađry da diđer Türk Yurtlarýný öz kentimiz gibi sevmeye baþladýđýmýz zaman,yurdumuzun her köpesiyle ilgilenme þevki,yapatma soru ve dayanýþma bilinci dođar.Dođandan yüksek, yýkýlmaz dirence sahip bir güç ortaya çýkar.

Bugün, Türk Milleti olarak Çanakkale’dan çok daha çetin bir savaþ veriyoruz. Çanakkale’yi destanlaþtýran atalarýmýzýn,inançlarýyla dođan zafer ancak onlarýn hassasiyetlerine sahip inançlara sahip olduđumuz zaman korunur ve geliþtirilir.Üzülerek görmekteyiz ki kültür ve yapama bakýp bombasý atýlan milletimiz,eskiden hiç milliyetçi olmayan birisinin bile göstermiþ olduđu milli duyarlýlýkları gösterememekte, silikleþmiþ,kendini vermiþ hale bürünmektedir.Bu bir milletin savaþ kaybetmesinden daha vahim durumdur,yokoluþa yolunda ilerlendiđine iparettir.Ülkemiz topraklarýnýn yabancýlara satýlýyor olmasýnýn ortaya çýkmasý,buna rađmen toplumun bütününde kayda deđer bir tepkinin olupmamiþ olmasý, etkisizleþmiþ millet gelmemizden dolayý tecelli etmiþtir.Topraklar yani vatan topraklarýmýz elden çýkmasý ,bir milletin varoluþundaki ana esaslardan biri olan vatanýn kaybolmasýna kadar gidecektir.Vatansýz bir millet Dünya tarihinden silinme eþiđine gelmiþ demektir.

Biz,bu tür tespitleri yaptýkça bu konularda hassasiyetimizi dile getirdikçe, bizi paranoyaklýkla suçlayan kendini bilmezler çýkacaktır.Genellikle fikirlerini destekleyecek dayanakları olmayan bu þahýslar,tarihi ve güncel örnekler karpýsýnda iddalarýnýn ateþli bir þekilde savunur,fikirlerini deđiptirmezler. Aslýnda bu kiþiler korkak,atýlýmcý olmayan, ruhen teslim olmuþ,yelin güttüđü yaprak gibi mükatteratlarýný cýlýz bir yelin kendilerine çizgidiði ölüme býrakmýþ,zayıf dođada insanlardýr.Sadece 90 yıl önce Selanik,Üsküp,Kýrým bugün hüzünümüz olmuþtur.Yarýn Þanlıyurfa,Kerkük, Ýstanbul çocuklarýmýzýn hüzünü olmamasý için millet insanlarýn olupmasýný sađlamalı,buna engel olan cemiyet,fikir ve olupumlara karþý halkýmýzý uyarýlmalıdır.Acilen bu yönde te alýnmazsa ‘Uçun kuþlar uçun dođduđum yere;’ dizelerinde olduđu gibi kuþlar dođduđumuz yerlere özgürce uçacak ki belki de çocuklarýmýz gidemeyecek.

Tanrýkut

03.04.05